

Do Your Part with All Your Heart

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Gör din del av hela ditt hjärta

Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kvorum

October 2025 general conference

Trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart.

Last year during a trip to Europe, I visited my old place of employment, Lufthansa German Airlines at the Frankfurt Airport.

To train their pilots, they operate several sophisticated full-motion flight simulators that can re-create almost any normal and emergency flight condition. During my many years as an airline captain, I had to pass a check flight in the flight simulator every six months to keep my pilot license current. I remember well those intense moments of stress and anxiety but also the feeling of accomplishment after passing the test. I was young then and loved the challenge.

During my visit, one of the Lufthansa executives asked if I would like to give it a try again and fly the 747 simulator one more time.

Before I had time to fully process the question, I heard a voice—sounding astonishingly like my own—saying, “Yes, I would like that very much.”

As soon as I said the words, a tsunami of thoughts flooded my mind. It had been a long time since I flew a 747. Back then I was young and a confident captain. Now I had a reputation to live up to as a former chief pilot. Would I embarrass myself in front of these professionals?

But it was too late to back down, so I settled into the captain’s seat, placed my hands on the familiar and beloved controls, and felt, once again, the exhilaration of flight as the big jet roared down the runway and took off into the wild blue yonder.

I’m happy to say that the flight was success-

Lita på Frälsaren och engagera dig tålmodigt och ihärdigt i att göra din del av hela ditt hjärta.

Förra året under en resa i Europa, besökte jag min gamla arbetsplats Lufthansa på Frankfurts flygplats.

För att utbilda sina piloter har Lufthansa flera sofistikerade flygsimulatorer som kan återskapa nästan alla normala situationer och nödfall i flygförhållanden. Under alla mina år som flygkapten behövde jag utföra en godkänd kontrollflygning i flygsimulatorens var sjätte månad för att mitt flygcertifikat skulle förbli giltigt. Jag minns tydligt dessa intensiva ögonblick av stress och ångest, men också känslan av att ha uppnått något när jag klarade provet. Jag var ung då och älskade utmaningen.

Under mitt besök frågade en av Lufthansas chefer om jag ville pröva på det igen och flyga 747-simulatorens ännu en gång.

Innan jag hade tid att helt bearbeta frågan hörde jag en röst – förbluffande lik min egen – säga: ”Ja, det vill jag mycket gärna.”

Så fort jag hade sagt de orden forsade en störtflod av tankar över mig. Det var länge sedan jag hade flugit en 747. På den tiden var jag en ung och självsäker kapten. Nu hade jag ett rykte att leva upp till som en tidigare chefspilot. Skulle jag göra bort mig inför dessa yrkesproffs?

Men det var för sent att backa ur, så jag satte mig i kaptenens säte, lade händerna på de bekanta och älskade styrspakarna och kände återigen upprymdheten av att flyga när det stora planet dundrade fram på startbanan och lyfte mot den öppna blå himlen.

Jag är glad att säga att flygturen lyckades,

ful, the aircraft remained intact, and so did my self-image.

Even so, the experience was humbling for me. When I was in my prime, flying had become almost second nature. Now it took all my concentration to do the basic things.

Discipleship Takes Discipline

My experience in the flight simulator was an important reminder that getting good at anything—whether it be flying, rowing, sowing, or knowing—takes consistent self-discipline and practice.

You might spend years acquiring a skill or developing a talent. You might work so hard that it becomes second nature to you. But if you think that means you can stop practicing and studying, you'll gradually lose the knowledge and abilities you once acquired at great cost.

This applies to skills like learning a language, playing a musical instrument, and flying an airliner. It also applies to becoming a disciple of Christ.

Simply put, discipleship takes self-discipline.

It is not a casual endeavor, and it doesn't happen by accident.

Faith in Jesus Christ is a gift, but receiving it is a conscious choice that requires a commitment of all our "might, mind and strength." It is a practice of every day. Every hour. It takes constant learning and determined commitment. Our faith, which is our loyalty to the Savior, becomes stronger as it is tested against the opposition we face here in mortality. It endures because we keep nourishing it, we keep actively applying it, and we never give up.

On the other hand, if we fail to use faith and its convincing power by acting upon it, we become less sure of things we once held sacred—less confident of things we once knew were true.

Temptations that would never have enticed us begin to look less appalling and more appealing.

The fire of yesterday's testimony can warm us for only so long. It needs constant nourishment to keep burning brightly.

In the New Testament, the Savior taught a parable about a master who gave each of his servants a sacred trust—a quantity of money called talents. The servants who diligently used their

flygplanet förblev intakt, och så även min självbild.

Men det var ändå en ödmjukande upplevelse för mig. När jag var som bäst hade flygning blivit något helt naturligt. Nu krävdes all min koncentration för att göra det grundläggande.

Lärjungeskap kräver disciplin

Min upplevelse i flygsimulatoren var en viktig påminnelse om att för att bli bra på något – vare sig flygning, boxning, bowling eller bakning – krävs det ihärdig disciplin och övning.

Du kan ägna årtal åt att förvärva en färdighet eller utveckla en talang. Du kan arbeta så ihärdigt att det blir något helt naturligt för dig. Men om du tror att det betyder att du kan sluta öva och studera så förlorar du gradvis kunskapen och förmågorna du en gång förvärvade till ett högt pris.

Det här gäller färdigheter som att lära sig ett språk, spela ett musikinstrument och flyga ett flygplan. Det gäller också vår strävan att bli en lärjunge till Kristus.

Enkelt sagt kräver lärjungeskap självdisciplin.

Det är ingen lättvindig strävan och det händer inte av en slump.

Tro på Jesus Kristus är en gåva, men att ta emot den är ett medvetet val som kräver "all [vår] förmåga, allt [vårt] sinne och all [vår] styrka". Det är något vi behöver öva på varje dag. Varje timme. Det kräver konstant lärande och fast beslutsamhet. Vår tro, som är vår lojalitet mot Frälsaren, blir starkare när den provas mot det motstånd vi ställs inför här under jordelivet. Den består därför att vi ger den näring, därför att vi aktivt tillämpar den, och för att vi aldrig ger upp.

Å andra sidan, om vi inte använder tron och dess övertygande kraft och handlar efter den, blir vi mindre säkra på sådant som vi en gång höll för heligt – mindre säkra på sådant som vi en gång visste var sant.

Frestelser som aldrig skulle ha lockat oss börjar se mindre fränstötande och mer tilltalande ut.

Elden från gårdagens vittnesbörd kan bara värma oss ett tag. Den behöver konstant näring för att fortsätta brinna klart.

I Nya testamentet återgav Frälsaren en liknelse om en man som gav var och en av sina tjänare ett heligt förvaltarenskap – en summa pengar som kallades talenter. De tjänare som flitigt använde

talents increased them. The servant who buried his talent eventually lost it.

The lesson? God gives us gifts—of knowledge, of ability, of opportunity—and He wants us to use and amplify them so they can bless us and bless His other children. That doesn't happen if we put those gifts high on a shelf like a trophy that we admire from time to time. Our gifts magnify and multiply only when we put them to use.

You Are Gifted

"But Elder Uchtdorf," you might say, "I don't have any gifts or talents—at least, none that are that valuable." Perhaps you look at others whose gifts are obvious and impressive and you feel pretty ordinary by comparison. You might suppose that in the premortal existence, on the day of the great gift and talent smorgasbord, your plate seemed woefully sparse—especially compared to the stacked and overflowing plates of others.

Oh, how I wish I could embrace you and help you understand this great truth: You are a blessed being of light, the spirit child of an infinite God! And you bear within you a potential beyond your own capacity to imagine.

As poets have noted, you come to earth "trailing clouds of glory"!

Your origin story is divine, and so is your destiny. You left heaven to come here, but heaven has never left you!

You are anything but ordinary.

You are gifted!

In the Doctrine and Covenants, God declared:

"There are many gifts, and to every [person] is given a gift by the Spirit of God.

"To some is given one, and to some is given another, [and] all may be profited thereby."

Some of our gifts are listed in the scriptures. Many are not.

As the prophet Moroni said, "Deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God." They might manifest themselves in "different ways ... ; but it is the same God who worketh all in all."

It may be true that our spiritual gifts are not always flashy, but that does not mean they are less important. May I share with you some spiritual gifts that I have noticed in so many members across the world? Contemplate whether you have

sina talenter fick fler av dem. Den tjänare som gömde sin talent förlorade den så småningom.

Vad lär vi oss av detta? Gud ger oss gåvor – kunskap, förmågor, möjligheter – och han vill att vi ska använda och förbättra dem så att de kan välsigna oss och välsigna hans andra barn. Det händer inte om vi lägger gåvorna högt upp på en hylla som en trofé att beundra då och då. Våra gåvor förstoras och förökas bara när vi använder dem.

Du är begåvad

"Men äldste Uchtdorf", kanske du säger, "jag har inga gåvor eller talanger – i alla fall inga som är särskilt värdefulla." Kanske ser du på andra vars gåvor är uppenbara och imponerande och känner dig ganska ordinär i jämförelse. Du kanske antar att det i förut tillvaron, dagen då smörgåsbordet med stora gåvor och talanger var uppdukat, fanns sorgligt lite på din tallrik – särskilt i jämförelse med andras välfyllda och överflödande tallrikar.

Å, vad jag önskar att jag kunde omfamna dig och hjälpa dig förstå denna stora sanning: Du är en välsignad ljusgestalt, ett andebarn till en oändlig Gud! Och du bär inom dig en potential bortom din föreställningsförmåga.

Som poeter har sagt kommer du till jorden "med skimmerspår av en förlorad skrud"!

Din ursprungsberättelse är gudomlig, likaså din bestämmelse. Du lämnade himlen för att komma hit, men himlen har aldrig lämnat dig!

Du är allt annat än ordinär.

Du är begåvad!

I Läran och förbunden förkunnar Gud:

"Det finns många gåvor, och åt var och en är en gåva given genom Guds Ande.

Åt några är en given, och åt andra är en annan given, [och] alla kan få nytta därav."

Några av våra gåvor nämns i skrifterna. Många nämns inte.

Som profeten Moroni sa: "Förneka [inte] Guds gåvor, för de är många, och de kommer från samme Gud." De kan visa sig på "olika sätt ... men det är samme Gud som verkar i allt och alla".

Det må vara sant att våra andliga gåvor inte alltid är särskilt bländande, men det betyder inte att de är mindre viktiga. Jag vill nämna några andliga gåvor som jag har lagt märke till hos så många medlemmar världen över. Fundera över

been blessed with one or more gifts like:

Showing compassion.
Noticing people who are overlooked.
Finding reasons to be joyful.
Being a peacemaker.
Noticing small miracles.
Giving sincere compliments.
Forgiving.
Repenting.
Enduring.
Explaining things simply.
Connecting with children.
Sustaining Church leaders.
Helping others know that they belong.

You might not see these gifts displayed at the ward talent show. But I hope you can see how precious they are to the Lord's work and how you might have touched, blessed, or even saved one of God's children by your gifts. Remember: "By small and simple things are great things brought to pass."

So let us each do our little part.

Do Your Little Part

My beloved brothers and sisters, dear friends, I pray that the Spirit will help you recognize the gifts and talents God has given you. Then, let us, like the faithful servants in the Lord's parable, increase and magnify them.

The day will come when we stand before our compassionate Father in Heaven to give an account of our stewardship. He will want to know what we did with the gifts He gave us—in particular, how we used them to bless His children. God knows who we truly are, who we are designed to become, and so His expectations for us are high.

But He doesn't expect us to take some grand, heroic, or superhuman leap to get there. In the world He created, growth happens gradually and patiently—but also consistently and unrelentingly.

Remember, it is Jesus Christ who already did the superhuman part when He conquered death and sin.

Our part is to follow the Christ. It is our part to turn away from sin, turn toward the Savior, and walk in His way, one step at a time. As we do this, diligently and faithfully, we eventually cast off the shackles of imperfections and faults and slowly become refined, until that perfect day

om du har välsignats med en eller flera av följande gåvor:

visa medkänsla
lägga märke till dem som förbises
hitta anledningar till att glädjas
vara en som skapar frid
lägga märke till små underverk
ge uppriktiga komplimanger
förlåta
omvända sig
hålla ut
förklara på ett enkelt sätt
ha bra hand med barn
stödja kyrkans ledare
hjälpa andra att känna tillhörighet.

Du ser kanske inte de här gåvorna uppvisas i församlingens talangshow. Men jag hoppas du kan se hur värdefulla de är för Herrens verk och hur du kan ha berört, välsignat eller till och med räddat något av Gud barn med dina gåvor. Kom ihåg: "Med små och enkla medel uträttas mycket stort."

Så låt oss var och en göra vår lilla del.

Gör din lilla del

Mina älskade bröder och systrar, kära vänner, jag ber att Anden ska hjälpa er att känna igen de gåvor och talanger som Gud har gett er. Låt oss sedan, liksom de trofasta tjänarna i Herrens liknelse, föröka och förstora dem.

Dagen kommer när vi står inför vår medkännande Fader i himlen för att redogöra för vårt förvalterskap. Han kommer att vilja veta vad vi gjorde med gåvorna han gav oss – särskilt hur vi använde dem för att vara till välsignelse för hans barn. Gud vet vem vi verkligen är, vem det är meningen att vi ska bli, så hans förväntningar på oss är höga.

Men han förväntar sig inte att vi tar något storslaget, heroiskt eller övernaturligt språng för att komma dit. I världen han skapat sker tillväxt gradvis och tålmodigt – men också ihärdigt och obevkligt.

Kom ihåg, det är Jesus Kristus som redan har gjort den övernaturliga delen när han besegrade död och synd.

Vår del är att följa Kristus. Det är vår del att vända oss ifrån synd, vända oss till Frälsaren och vandra i hans fotspår, ett steg i taget. När vi gör det, ihärdigt och trofast, kastar vi så småningom av oss ofullkomligheternas och felaktigheternas bojor och förfinas sakta, till den fullkomliga

when we will be perfected in Christ.

The blessings are within reach. The promises are in place. The door is wide open. It is our choice to enter and begin.

The beginning may be small. But that is OK.

Where faith is weak, begin with a hope in Christ Jesus and in His power to cleanse and purify.

Our Father asks that we approach this challenge of faith and discipleship not as casual tourists but as wholehearted believers who leave behind and abandon Babylon and set their hearts, minds, and steps toward Zion.

We know that our efforts alone cannot make us celestial. But they can make us loyal and committed to Jesus the Christ, and He can make us celestial.

Because of our beloved Savior, there is no such thing as a no-win scenario. If we place our hope and faith in Him, our victory is assured. He promises us access to His strength, His power, His abundant grace. Step by step, little by little, we will grow ever closer to that great and perfect day when we will live with Him and our loved ones in eternal glory.

To get there, we must do our part today and every day. We are thankful for the steps we took yesterday, but we don't stop there. We know we still have a long way to go, but we don't let that discourage us.

That is the essence of who we are—as followers of Christ.

I urge and bless every member of the Church, and all who desire to be part of it, to trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart—that your joy may be full and that, one day, you will receive all the Father has. Of this I bear witness in the name of Jesus Christ, amen.

dagen när vi är fullkomnade i Kristus.

Välsignelserna är inom räckhåll. Löftena är på plats. Porten är vidöppen. Det är vårt val att gå in och börja.

Det kan vara en enkel början. Men det är okej.

Om tron är svag, börja då med ett hopp i Kristus Jesus och hans makt att rena oss.

Vår Fader vill att vi närmar oss den här utmaningen av tro och lärjungeskap, inte som tillfälliga turister utan som helhjärtade troende som lämnar Babylon bakom sig och överger staden, och styr in hjärta, sinne och steg mot Sion.

Vi vet att enbart våra ansträngningar inte kan göra oss celestia. Men de kan göra oss lojala och hängivna mot Jesus Kristus, och han kan göra oss celestia.

Tack vare vår älskade Frälsare finns det inte något sådant som ett misslyckat scenario. Om vi hoppas och tror på honom är vår seger säkrad. Han lovar oss tillgång till hans styrka, hans kraft, hans överflödande nåd. Steg för steg, lite åt gången, kommer vi allt närmare den stora och fullkomliga dagen när vi får leva med honom och våra nära och kära i evig härlighet.

För att komma dit måste vi göra vår del i dag och varje dag. Vi är tacksamma för stegen vi tog i går, men vi stannar inte där. Vi vet att vi fortfarande har lång väg att gå, men vi låter inte det avskräcka oss.

Det är kärnan i vem vi är – som Kristi efterföljare.

Jag anmodar och välsignar varje medlem i kyrkan, och alla som önskar vara en del av den, att lita på Frälsaren och tålmodigt och ihärdigt göra sin del av hela sitt hjärta – så att er glädje kan vara fullkomlig och att ni en dag får ta emot allt som Fadern har. Om detta vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen.